

Udeladelsen af Nr. 10 i det i Folkettinget vedtagne Forslag skyldes væsentlig de samme Hensyn, som har ført til Fjernelse af Tilføjelserne til § 2. Spørgsmaalet om en saadan Sandhedspligt angaaende Børn udenfor Ægteskab bør ikke afgøres uden i Forbindelse med en samlet Overvejelse af de disse Børn vedrørende Retsforhold og bør derfor ikke optages her.

ad 11. Ændringen er af rent formel Natur.

Til § 20 er der endelig føjet en Bestemmelse om, at Justitsministeriet skal være bemyndiget til at fastsætte en almindelig Fællesform, hvori de i Paragraffen omtalte Erklæringer og Attester bliver at afgive.

ad § 21.

Da de Myndigheder, som udenfor København skal forestaa Lysningen, som Regel vil savne juridisk Uddannelse, og da derhos Afgørelsen af, om Hindring for Ægteskab foreligger, kan antages at blive noget vanskeligere at træffe, end det hidtil har været Tilfældet, har man anset det for rettest, saaledes som ogsaa foreslaaet i det af Justitsministeriet i Rigsdagssamlingerne 1918—19 og 1919—20 forelagte Forslag, at Prøvelsen af Ægteskabsbetingelsernes Tilstedeværelse henlægges til en juridisk uddannet Myndighed, hvad enten selve Stiftelsen skal foregaa paa borgerlig eller kirkelig Maade. Prøvelsen er henlagt til Politimesteren, til hvem derfor ogsaa de i § 23 anmeldte Hindringer henvises. Da det imidlertid er et Retsspørgsmaal, om en Hindring foreligger, maa det naturligvis staa Anmelderen eller Parterne frit for at faa Spørgsmaalet endelig afgjort ved Domstolene, hvilket for Anmelderens Vedkommende naturligst maa ske ved, at han søger nedlagt Forbud mod Vielsen eller mod Lysningsattestens Udstedelse. Foretages imidlertid intet Skridt til Spørgsmalets Indbringelse for Domstolen, bliver Politimesterens Afgørelse bestemmende. Dog kan der overfor den rekurreres til Justitsministeriet efter almindelige Regler.

2det Stykke er af rent formelle Grunde henlagt til § 22, 1ste Stykke.

ad § 22.

Ændringen i 2det Stykke skyldes Genoptagelsen af kirkelig Lysning.

ad § 24.

Ordene „paa Begæring“ er paa ny indsat, jfr. Kommissionsudkastet af 1913,

da en Attest om, at behørig Lysning har fundet Sted, som Regel vil være ufnøden, eftersom Vielsen i Reglen vil blive foretaget af samme Myndighed, der har forestaaet Lysningen.

ad § 25.

I 1ste Stykke har man fundet det rigtigst at indføre en Bestemmelse, hvorved den nuværende Ordning med Løsning af Vielsebrev, der giver Ret til Fritagelse for Lysning, bibeholdes for den kirkelige Lysning og indføres for den borgerlige Lysning. Antallet af Vielsebreve har været i stadig Stigning, og da der ikke vides at have vist sig nogen Ulempe ved denne Ordning, der er en Behagelighed for Parterne og desuden medfører en ikke helt ubetydelig Indtægt for Statskassen (i Aaret 1919 ca. 168 000 Kr.), maa man anse det for rigtigst, at den vedblivende bestaar, og da bør de, der ønsker borgerlig Vielse, ikke i denne Henseende være ringere stillede.

Ændringen i 2det Stykke er udelukkende formel.

ad Kapitel IV.

ad §§ 27—31.

Som Form for Ægteskabets Stiftelse har man opgivet den tvungne borgerlige Vielse og foreslaaet en Ordning, hvorefter Ægteskab stiftes enten ved kirkelig eller borgerlig Vielse efter Brudefolkenes frie Valg. Ministeriet ser vel klart, at de Grunde, der anføres til Støtte for den tvungne borgerlige Vielse som den mest konsekvente, paa flere Punkter ingenlunde er uberettigede, naar Ægteskabet i vor Tid betragtes som en borgerlig Institution, men man har ikke for den blotte Gennemførelse af et Princip villet indføre en tvungen Form for Ægteskabs Stiftelse, som strider mod de seneste Aarhundreders Tradition og for Folkets Flertal vil staa som et Indgreb i den Frihed, der bør være raadende paa dette rent personlige og af Følelser stærkt prægede Retsomraade. Det bemærkes endvidere, at den saakaldte fakultative Ægteskabsstiftelse nu er lovfæstet i Sverige, Norge og Island. Man er saaledes vendt tilbage til Reglerne i Kommissionsudkastet af 1913, til hvilket der derfor kan henvises.

Det bemærkes, at man i de følgende Paragraffer benytter Ordet „Vielse“ saavel om den kirkelige som om den borgerlige Ægteskabsstiftelse.